

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท โตโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการใหญ่โตโยต้า จำกัด

Leisure Participation Pattern of Toyota K.Motor's Employees

วริยา วงศ์ทอง ^{1*}

Warisa Hongthong ^{1*}

วิพงษ์ชัย ร่องขันแก้ว ^{2*}

Wipongchai Rongkhankaew ^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีความนุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาถึงรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท โตโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการใหญ่โตโยต้า จำกัด 2) ศึกษาปัจจัยทางด้านเพศ ประเพณีพนักงานอาชญากร ได้และระดับการศึกษาที่ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท โตโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการใหญ่โตโยต้า จำกัด กอุ่นตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือพนักงานบริษัท โตโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการใหญ่โตโยต้า จำกัด จำนวน 331 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหlaysy ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ และสถิติไคว์สแควร์ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยกำหนดค่าเฉลี่ยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

พนักงานบริษัท โตโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการใหญ่โตโยต้า จำกัด ในภาพรวมพบว่ารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทสร้างสรรค์มากที่สุด คือ การออกกำลังกาย รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทการท่องเที่ยว มากที่สุด คือ การพักผ่อนตามสถานที่สาธารณะ รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทกีฬานา กมากที่สุด คือ กิจกรรมเดิน วิ่ง และรูปแบบประเภทการใช้เวลาว่างทางสังคมที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การสังสรรค์กับเพื่อน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการใช้เวลาว่างทั้ง 4 รูปแบบ พนักงาน เพศ ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 1) การทำอาหาร 2) การไปศูนย์การค้า 3) กีฬาฟุตบอล 4) การบำเพ็ญประโยชน์ ในที่สาธารณะ นอกนั้น พนักงาน เพศไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมด้านอื่น ๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับรูปแบบการใช้เวลาว่างทั้ง 4 รูปแบบ พนักงาน เพศ อายุไม่ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 1) การออกกำลังกาย 2) การไปศูนย์การค้า นอกนั้น พนักงาน เพศ อายุไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมด้านอื่น ๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว), ศ.ศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

* ผู้นิพนธ์ประจำงาน โทรศัพท์ : 085-3271116 อีเมล : seminar@train-develop.com, t_namtan18@hotmail.com

Graduated Student, Master of Arts Program in Sport, Leisure and Tourism at Srinakharinwirot University

* Corresponding Author tel : 085-3271116 e-mail : seminar@train-develop.com, t_namtan18@hotmail.com

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสันนหน้า คณะศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ อีเมล : wipongchai@yahoo.com

¹ Assistant Professor in Department of Recreation Faculty of Education Srinakharinwirot University : e-mail : wipongchai@yahoo.com

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทพนักงานกับรูปแบบการใช้เวลาว่างทั้ง 4 รูปแบบ พนว่า ประเภทพนักงาน ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 1) การเล่นดนตรี 2) การพักผ่อนตามสวนสาธารณะ 3) กีฬาฟุตบอล 4) การเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาล พบว่า ประเภทพนักงาน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมด้านอื่นๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้/เดือน กับรูปแบบการใช้เวลาว่างทั้ง 4 รูปแบบ พนว่ารายได้/เดือน ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 1) การดูละคร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ นอกนั้น พบว่า รายได้/เดือน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมด้านอื่น ๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับรูปแบบการใช้เวลาว่างทั้ง 4 รูปแบบ พนว่าระดับการศึกษา ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง 1) การฟังวิทยุ/ฟังเพลง 2) การไปศูนย์การค้า 3) แอลหรือบิก 4) การเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาล นอกนั้น พบว่า ระดับการศึกษา ไม่ส่งผลต่อรูปแบบกิจกรรมด้านอื่น ๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

คำสำคัญ : รูปแบบการเข้าร่วม เวลาว่าง トイโยต้า

Abstract

This research is a survey with the following purposes 1) To study the leisure participation patterns of Toyota K.Motor's employees; 2) To examine the factor of gender, the type of employee, age, income and education which affect the leisure time of these employees, who work for a Toyota distributor. The samples used in this research of this research consisted of three hundred and thirty one of Toyota K.Motor's employees; who randomly selected. The research equipment was a questionnaire regarding leisure time. The Statistics to analyze data include frequency, percentage and chi-square statistics, presented in tables with the study.

The results of the research are as Follows :

For the employees of Toyota K.Motor's, a distributor of Toyota, the overall leisure time and the most of their creative activity was watching television or movies. The most travelling activities that they took part in was is relaxing in a park. The molarity of their physical activities included walking and running. The most common Kind of social activity was going out with friends.

The results of relation analysis between gender and leisure activity in those four types, found that gender effects leisure activity in terms of activities such as are cooking, going to the department store, football and common interests. Others found that gender does not influence other leisure activities.

The result of relation analysis between age and leisure activity in those four types, is found that age affects leisure activity, such as watching television and movies or going to department store. Other found that age does not have a significant impact on other leisure activities.

The result of relation analysis between the type of employee and leisure activities in those four types found that age affects leisure activities, such as playing instruments, going to department store, relaxing in a park, football, holiday or festival activities. Others found that the type of employee does not have any influence on leisure time activities.

The result of relation analysis between income per month and leisure activity in those four types found monthly that income has an effect on leisure activities including watching television and movies. Others found that

income per month does not influence other leisure activities.

The result of relation analysis between education and leisure activity in those four types is found that education has an effect or leisure activity such as listening to music or the radio, going to department store, aerobics, and holiday or festival activities. Others found that education does not affect to other leisure activities.

keywords : participation, leisure, TOYOTA

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาซึ่งทางภาครัฐบาลมีความต้องการที่จะผลักดันประเทศไทยให้เกิดความเจริญเติบโตในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมืองสิ่งแวดล้อมเป็นด้านการเร่งพัฒนาประเทศ กีเพื่อผลทางด้านปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชนในประเทศไทยมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นการยกเว้นค่าบุญพาชีวิตของประชาชนในประเทศไทย ในอดีตรัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพื่อให้ประเทศไทยเกิดความมั่งคั่ง ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้มุ่งเน้นในด้านการปรับโครงสร้างการผลิตจากการผลิตทางด้านเกษตรกรรมเป็นการผลิตแบบอุดuct ทางด้านเกษตรกรรมและเป็นการผลิตเพื่อมุ่งเน้นการส่งออกเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยสามารถเข้าสู่การแข่งขันทางเศรษฐกิจแต่ยังไหร่ก็ตามถึงแม้ว่าการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นและความเจริญทางด้านวัฒนธรรมมีมากขึ้นแต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าคนไทยและสังคมจะมีความสมบูรณ์พูนสุขดังนั้นสิ่งที่ประเทศไทยจะต้องพัฒนาอีกหนึ่งอย่างในอนาคตคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือ ทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นกระบวนการคิดดำเนินงานที่จะส่งเสริมให้บุคคลเพิ่มความรู้และทักษะซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพของบุคคลให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมในการที่จะเพิ่มขีดความสามารถและก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศไทยได้อย่างยั่งยืนและสมบูรณ์ที่สุด “ทรัพยากรมนุษย์” เป็นทรัพยากรที่มีค่าน้ำกที่สุด ฉะนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สามารถพัฒนาได้ในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์มีความแข็งแรง สมบูรณ์ ทึ้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สดชื่น ความรู้ ความคิด

ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และสังคม สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขและประกอบอาชีพตามความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในสังคมมุก肚โลกกว้างนี้ เวลาว่างเป็นเวลาที่มีประโยชน์อย่างยิ่งสามารถนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตพัฒนาสุขภาพสร้างมนุษย์สัมพันธ์สร้างความเป็นพลเมืองดีและพัฒนาบุคคลให้เวลาว่างที่ถูกต้องจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ทั้งยังเป็นการลดปัญหาต่าง ๆ อีกด้วย โดยเฉพาะปัญหาการติดยาเสพติดการเล่นการพนัน การม่วงสุนstan เริงร奕ต่าง ๆ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง หมายเหตุ โดยเฉพาะคนทำงานการรู้จักใช้เวลาว่างเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการทำงานปัจจุบันที่หนักและเหนื่อยอยู่ต่อตลอดเวลา อีกทั้งรวมถึงงานที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ได้รับมอบหมายก็ตาม ซึ่งแน่นอนวันในแต่ละวันย่อมทุ่มเทหัวใจแรงกายแรงใจหมกเม็ดอยู่กับงาน แต่ก็ยังมีบุคคลอีกไม่น้อยที่มองไม่เห็นค่าของเวลา ใช้เวลาไปในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่ควร ไม่เป็นประโยชน์ที่ต้องทนเอง และสังคม ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน เป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่แล้ว ไม่ต้องไปขวนขายมาให้เหนื่อยยาก การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จะช่วยผ่อนคลายร่างกายและจิตใจ ทำให้มีสุขภาพดีในสังคมอุดuct ทางการ [1]

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการลดความเครียด ความกดดัน ที่เกิดจากการทำงาน ซึ่งการเข้าร่วมการใช้เวลาเวลาว่างนั้นมีประโยชน์มาก นอกจากจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดที่เกิดจากการทำงาน ประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างยังสามารถนำไปประยุกต์ให้เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพได้อีกด้วยดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่นักวิจัยในสังคมอุดuct ทางการ

นันทนาการ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดหลังการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นการทำกิจกรรมคนเดียว ทำร่วมกับเพื่อนๆ หรือทำร่วมกับครอบครัว เพื่อหาความสุขใส่ตัวและพร้อมรับวันใหม่เพื่อปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุขต่อไป ด้วยเหตุข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด เพื่อนำผลวิจัยนี้มาเสนอ กับฝ่ายบุคคลของบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด เพื่อจัดกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้กับพนักงาน และให้ตรงต่อความต้องการของพนักงานเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรในองค์กรต่อไป

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้กับพนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด

- เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านเพศ ประเทพบนพื้นที่ อายุ รายได้ และระดับการศึกษาที่ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด

วิธีดำเนินการ

- ประชากร ที่ประชากร คือ พนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด ประจำ 17 สาขา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2,400 คน

- กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด ประจำ 17 สาขาในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาด

กลุ่มตัวอย่าง โดยที่ยึดตารางของ เครชี และมอร์เกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่จำนวนประชากร 2,400 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สัดส่วนร้อยละ 30 จากพื้นที่หมู่ 17 สาขา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 5 สาขา การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากเลือกศูนย์บริการ 5 สาขา จาก 17 สาขา ได้แก่ สาขาสุขุมวิท 43 สาขา พระประแดง สาขาพระราม 3 สาขาวิภาวดี 60 สาขาสะพานใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง (Self-Administered Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำตามที่ยกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เช่น เพศ ประเทพบนพื้นที่ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่ายトイโยต้า จำกัด ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นคำแนะนำแบบปลายเปิด (Open Ended)

การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับการศึกษารูปแบบการใช้เวลาว่างเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 โดยกำหนดขอบเขต และโครงสร้างของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุม วัตถุประสงค์ของการวิจัย นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจแก้ไขและปรับปรุงและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่า IOC (The Index of Item Objective Congruence) ที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา率为 0.6-1.0 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า α (Alpha-Coefficient) ของ cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจสอบอีกรังสิ เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม พร้อมนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ดำเนินการรับรองจากคณะกรรมการบริหารงานวิจัยในมูลย์ เลขที่รับรอง SWUEC/E-031/2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ ประมาณผลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์โดยการแยกแยะความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 เวิ่ง การศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโอล่า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイโอล่า จำกัด มากที่สุด นำวิเคราะห์โดยการแยกแยะความถี่ และหาค่าร้อยละ และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม โดยใช้สถิติไชสแควร์ (Chi-Square Test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมเครื่องคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมาณผล หาค่าทางสถิติ โดยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของตารางความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโอล่า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイโอล่า จำกัด กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากเลือกศูนย์บริการ 5 สาขา จาก 17 สาขาพบว่า

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ได้แก่ เพศชาย จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 58.91 และเพศหญิง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 41.09

อายุ มีอายุ 21 - 30 ปี มากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 รองลงมาอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 41.09 รองลงมาคือ อายุ 41 - 49 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.46 รองลงมาคือ อายุ น้อยกว่า 20 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.04 และอายุ 50 - 59 น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11

ประเภทพนักงาน ได้แก่ พนักงานช่าง/พนักงานครัวแคร์ มากที่สุด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.59 รองลงมาคือ ครุภาระ/อุปกรณ์ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 26.89 รองลงมาอีกคือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ (SA) จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 รองลงมาคือ หัวหน้างาน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.99 รองลงมาคือ พนักงานขายและอื่นๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.34 รองลงมาอีกคือ ครุภัณฑ์/ประดับงานค้านเทคนิค (TA) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และผู้จัดการ/รองผู้จัดการ น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.42 รายได้ต่อเดือน ได้แก่ รายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 67.37 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.31 รองลงมาคือ 20,001-30,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 รองลงมาอีกคือ 30,001-40,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.51 และรายได้ 40,001-50,000 บาท มีน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

ระดับการศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 60.12 รองลงมาคือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 38.97 และปริญญาโทหรือเทียบเท่า น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.91

2. รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイต้า จำกัด

วิเคราะห์เก็บกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイต้า จำกัด ซึ่งมีทั้งหมด 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทสร้างสรรค์ (Creative) ประเภทท่องเที่ยว (Tourism) ประเภทกีฬา (Sports) ประเภทการใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing)

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイต้า จำกัด พบว่า รูปแบบประเภทสร้างสรรค์ (Creative) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วมทุกวัน ได้แก่ การดูแลครัวเรือน/ภาระตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 47.43 รองลงมาคือ ฟิตวิทยุฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 36.25 และเข้าร่วม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ ล่านหนังสือพิมพ์และนิยมสาร คิดเป็นร้อยละ 35.95 ส่วนกิจกรรมที่ไม่เคยเข้าร่วมมากที่สุด คือ แฟลสตัก คิดเป็นร้อยละ 93.66 รองลงมาคือ วาดรูป คิดเป็นร้อยละ 71.60 และสะสมสิ่งของ เช่น การ์ด แผ่นภาชนะ คิดเป็นร้อยละ 69.18

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイต้า จำกัด พบว่า รูปแบบประเภทท่องเที่ยว (Tourism) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การพักผ่อนตามสถานที่ราชการ คิดเป็นร้อยละ 51.96 รองลงมาคือ ไปช้อปปิ้ง (Shopping) คิดเป็นร้อยละ 45.62 และท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น เดินป่า ล่องแก่ง ทะเล น้ำตก ภูเขา ล่องเรือ คิดเป็นร้อยละ 41.99 ส่วนกิจกรรมที่ไม่เคยเข้าร่วมมากที่สุด คือ การเข้าค่ายพักแรม คิดเป็นร้อยละ 81.87 รองลงมาคือ ท่องเที่ยวแหล่งอนุรักษ์ คิดเป็นร้อยละ 81.27 และเที่ยวสวนสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 68.28

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイต้า จำกัด พบว่า รูปแบบประเภทกีฬา (Sports) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ เดิน/วิ่ง คิดเป็นร้อยละ 32.02 รองลงมาคือ ปั่นจักรยาน คิดเป็นร้อยละ 31.42 และการเข้าชมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 21.15 ส่วนกิจกรรมที่ไม่เคยเข้าร่วมมากที่สุด คือ พิราธิส คิดเป็นร้อยละ 95.77 รองลงมาคือ กอล์ฟ คิดเป็นร้อยละ 94.86 และโบว์ลิ่ง คิดเป็นร้อยละ 93.35

รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイต้า เค.มอเตอร์ส ผู้อำนวยการ トイต้า จำกัด พบว่า รูปแบบประเภทการใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การสังสรรค์กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 40.18 รองลงมา คืองานปาร์ตี้บริษัท คิดเป็นร้อยละ 39.88 และเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาล คิดเป็นร้อยละ 39.58 ส่วนกิจกรรมที่ไม่เคยเข้าร่วมมากที่สุดคือ งานเดินรำ คิดเป็นร้อยละ 85.20 รองลงมา คือ ไปค่ายบำเพ็ญประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 77.95 และบำเพ็ญประโยชน์ในที่สาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 61.03 ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น เดินป่า ล่องแก่ง ทะเล น้ำตก ภูเขา ล่องเรือ คิดเป็นร้อยละ 41.99 ส่วนกิจกรรมที่ไม่เคยเข้าร่วมมากที่สุด คือ การเข้าค่ายพักแรม คิดเป็นร้อยละ 81.87 รองลงมาคือ ท่องเที่ยวแหล่งอนุรักษ์ คิดเป็นร้อยละ 81.27 และเที่ยวสวนสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 68.28 รูปแบบประเภทกีฬา (Sports) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ เดิน/วิ่ง คิดเป็นร้อยละ 32.02 รองลงมาคือ ปั่นจักรยาน คิดเป็นร้อยละ 31.42 และการเข้าชมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 21.15 ส่วนกิจกรรมที่ไม่เคยเข้าร่วมมากที่สุด คือ พิราธิส คิดเป็นร้อยละ 95.77 รองลงมาคือ กอล์ฟ คิดเป็นร้อยละ 94.86 และโบว์ลิ่ง คิดเป็นร้อยละ 93.35

รูปแบบประเภทการใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การสังสรรค์กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 40.18 รองลงมา คืองานปาร์ตี้บริษัท

คิดเป็นร้อยละ 39.88 และเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาล คิดเป็นร้อยละ 39.58 ส่วนกิจกรรมที่ไม่เคยเข้าร่วมมากที่สุดคือ งานเด่นรำ คิดเป็นร้อยละ 85.20 รองลงมา คือไปค่ายบำเพ็ญประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 77.95 และบำเพ็ญประโยชน์ในที่สาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 61.03

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชาราศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทพนักงาน รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษา กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงาน บริษัท ໂโดยต้า เค.มอ เทอร์ส ผู้จ้างหน่วยโดยต้า จำกัด

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชาราศาสตร์กับรูปแบบการใช้เวลาว่างประเภทสร้างสรรค์ (Creative) พบว่า เพศ ส่งผลต่อ การทำอาหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 25.568 อายุ ส่งผลต่อ การดูแลครัวเรือน/ภาระนักรท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 29.325 ประเภทพนักงาน ส่งผลต่อ การเล่นดนตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 40.003 และการดูแลครัวเรือน/ภาระนักรท ซึ่งมีค่า = 46.269 รายได้ต่อเดือน ส่งผลต่อ การดูแลครัวเรือน/ภาระนักรท ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 27.579 และจัดสวน รถนำ้ด้าน ในวันไม่ตกแต่งด้าน ในวันมีค่า = 26.786 ระดับการศึกษา ส่งผลต่อ การฟังวิทยุฟังเพลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 16.840 ถ่ายภาพ ซึ่งมีค่า = 24.988 แกะสลัก ซึ่งมีค่า = 27.707 จัดสวน รถนำ้ด้าน ในวันไม่ตกแต่งด้าน ในวันมีค่า = 17.952

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชาราศาสตร์กับรูปแบบการใช้เวลาว่างประเภทท่องเที่ยว (Tourism) พบว่า เพศ ส่งผลต่อ การไปศูนย์การค้า (Shopping) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 10.555 อายุ ส่งผลต่อ การไปศูนย์การค้า (Shopping) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 30.833 ประเภทพนักงาน ส่งผลต่อการพักผ่อนตามสวนสาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 48.752 รายได้ต่อเดือน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบใด ๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทท่องเที่ยว

(Tourism) ระดับการศึกษา ส่งผลต่อการไปศูนย์การค้า (Shopping) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 16.264

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชาราศาสตร์กับรูปแบบการใช้เวลาว่างประเภทกีฬา (Sport) พบว่า เพศ ส่งผลต่อ กีฬาฟุตบอล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 85.544 ฟุตซอล ซึ่งมีค่า = 56.632 บาสเกตบอล ซึ่งมีค่า = 12.956 แอโรบิก ซึ่งมีค่า = 15.364 โยคะ ซึ่งมีค่า = 20.781 เล่นหมากรุก หมากซอส ซึ่งมีค่า = 24.311 ตะกร้อ ซึ่งมีค่า = 32.904 เทนnis ซึ่งมีค่า = 12.440 และการเข้าชมกีฬา ซึ่งมีค่า = 12.040

อายุ ไม่ส่งผลต่อรูปแบบด้านใด ๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทกีฬา (Sport)

ประเภทพนักงาน ส่งผลต่อ กีฬาฟุตบอล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 98.545 ฟุตซอล ซึ่งมีค่า = 79.457 เล่นหมากรุก หมากซอส ซึ่งมีค่า = 56.090 ตะกร้อ ซึ่งมีค่า = 36.127 เทนnis ซึ่งมีค่า = 34.613 และการเข้าชมกีฬา ซึ่งมีค่า = 12.040 รายได้ต่อเดือน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบใด ๆ ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทกีฬา (Sport) ระดับการศึกษา ส่งผลต่อ แอโรบิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 30.168 และ โยคะ ซึ่งมีค่า = 25.975

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชาราศาสตร์กับรูปแบบการใช้เวลาว่างประเภทการใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing) พบว่า เพศ ส่งผลต่อ การบำเพ็ญประโยชน์ในที่สาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 11.45 อายุ ไม่ส่งผลต่อรูปแบบใด ๆ

ในรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทการใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing) ประเภทพนักงาน ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า = 47.502 บำเพ็ญประโยชน์ในที่ทำงาน ซึ่งมีค่า = 47.957 และการสังสรรค์ในครอบครัว ซึ่งมีค่า = 51.792 รายได้ต่อเดือน ไม่ส่งผลต่อรูปแบบใด ๆ ในรูปแบบการเข้า

ร่วมการใช้เวลาว่างประเทกการใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing) ระดับการศึกษา ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามมาศกการ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีค่า $= 26.320$ และนำเพิ่มไปประมาณ 20.834 ในที่ทำงาน ซึ่งมีค่า $= 20.834$

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

จากค่าตามการวิจัยข้อที่ 1 กล่าวว่า รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เก.ม.อ.เตอร์ส ผู้อำนวยการ โตโยต้า จำกัด คืออะไร ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโยต้า เก.ม.อ.เตอร์ส ผู้อำนวยการ โตโยต้า จำกัด จำแนกตามรูปแบบประเทกสร้างสรรค์ (Creative) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วมทุกวัน ได้แก่ การคุณครุโภรทศน์ภายนคร รองลงมาคือ ฟังวิทยุฟังเพลง และเข้าร่วม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ ยานหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร จะเห็นได้ว่าภาพรวมรูปแบบประเทกสร้างสรรค์ที่ก่อตุ่นตัวอย่างมากที่สุดคือ การคุณครุโภรทศน์ภายนคร ทั้งนี้เนื่องจากการคุณครุโภรทศน์ภายนครนี้ เป็นการใช้เวลาว่างที่สามารถทำได้ง่าย เข้าถึงง่าย อีกทั้งปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยและหลากหลายช่องทาง อีกทั้งยังมีสื่อที่เหมาะสมกับแต่ละเพศ วัย มากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างท่านมากที่สุด ในรูปแบบประเทกสร้างสรรค์ ส่วนการฟังวิทยุฟังเพลง และอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ที่มีการเข้าร่วมในลำดับรองลงมาเนื่องจากพนักงานมีความสะดวกในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกิจกรรมเหล่านี้มากกว่ากิจกรรมประเทกอื่นสามารถหาอุปกรณ์ได้ง่ายและสะดวกในการเข้าถึงกิจกรรมเหล่านี้ และยังปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เริ่ม อินเทอร์เน็ต และอุปกรณ์เทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ ไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะ อินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้เข้าร่วมสามารถเข้าร่วมได้ด้วยตนเอง และสามารถเข้าร่วมได้ทันทีหลังจากเลิกงาน หรือว่างจากการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ จากผลการวิจัย

สอดคล้องกับแนวคิดของ [1] ที่กล่าวว่ารูปแบบการใช้เวลาว่างที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันคือ “เทคโนโลยีการใช้เวลาว่าง” (Leisure Technologies) ซึ่งภาคพยนตร์และทีวีซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีส่วนสำคัญต่อรูปแบบการใช้เวลาว่างร่วมสมัย (Contemporary Leisure) นอกจากนี้คอมพิวเตอร์เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต ได้ปรากฏความในรูปแบบกิจกรรมการใช้เวลาว่างร่วมสมัย (Contemporary Leisure Activity) เทคโนโลยีทั้งสองประเทกนี้ได้สร้างสรรค์พื้นที่ใหม่ ๆ สำหรับการเข้าร่วมในเวลาว่างทำให้เกิดการปรับปรุงรูปแบบของการใช้เวลาว่างความต้องการฟังเพลงและเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความบันเทิงดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงความคิดของนักท่องเที่ยวและการใช้เวลาว่างซึ่งมีอิทธิพลต่อการเข้าถึงและประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้เวลาว่าง

รูปแบบประเทกท่องเที่ยว (Tourism) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ การพักผ่อนตามสวนสาธารณะ รองลงมาคือ ไปช้อปปิ้งการค้า (Shopping) และท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น เดินป่า ล่องแก่ง ทะเล น้ำตก ภูเขา ล่องเรือ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีการสร้างสวนสาธารณะตามเขตพื้นที่ต่าง ๆ ตามหมู่บ้านจัดสรรทั่วกรุงเทพฯ อีกทั้งยังมีโครงการสร้างพื้นที่สีเขียวเพิ่มเติมให้กับถนนกรุงอีกด้วย กลุ่มตัวอย่างจึงมีการเข้าร่วม การพักผ่อนตามสวนสาธารณะมากที่สุด เป็นการใช้เวลาว่างที่ไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมแต่อย่างใด เพราะสภาพแวดล้อมปัจจุบันนี้เต็มไปด้วยแหล่งพักผ่อนทั่วทางน้ำ ทางเสียง ทางอากาศ และอื่น ๆ ปัจจุบันผู้คนจึงสนใจท่องเที่ยวธรรมชาติที่ดี อาทิ ที่น้ำตก ลอดความตึงเครียดหลังจากการทำงานหนัก มาลดลงทั้งวัน ส่วนการไปช้อปปิ้งการค้าที่มีการเข้าร่วมรองลงมาเนื่องจากปัจจุบันมีศูนย์การค้าเพิ่มมากขึ้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลาย อีกทั้งยังมีกิจกรรมมากมายสำหรับทุกเพศทุกวัยอีกด้วย จึงทำให้คนนิยมเข้าศูนย์การค้า ไม่ว่าจะเป็นแหล่งพักผ่อน เช่น โรงแรม โรงพยาบาล ร้านอาหาร ร้านอาหารริมน้ำ หรือจะเป็นแหล่งหากความรู้เพิ่มเติม เช่น ร้านหนังสือต่าง ๆ

ทำให้ศูนย์การค้าเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับชาวต่างด้าว

รูปแบบประเภทกีฬา (Sports) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือ เดิน/วิ่ง รองลงมาคือ ปั่นจักรยาน และการเข้าชมกีฬา ทั้งนี้เนื่องจาก รูปแบบกิจกรรมกีฬาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน สร้างความสนุกสนาน ส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความต้องการขึ้น พื้นฐานของมนุษย์ สดุดล้องกับแนวคิดของ Godfrey, และ G Parker, s [2][3] ที่กล่าวว่า การใช้เวลาว่างว่างเป็นสิ่งสำคัญที่แต่ละบุคคลจะใช้เวลาว่างเพื่อตนเองอย่างเต็มที่ หลังจากการทำงานประจำและการทำกิจกรรมที่ถูกบังคับต่าง ๆ นอกจากนี้การใช้เวลาว่างชักจูงเป็นความต้องการขึ้นพื้นฐานของมนุษย์และการที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ส่งผลให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถพิเศษและมีอิสระ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการของมนุษย์ที่อยู่ในสังคม และผลการวิจัยดังกล่าวสดุดล้องกับงานวิจัยของปั๊มารอดตั้ง [4] ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่ใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายกิจกรรมกลางแจ้งที่นิยมมากที่สุด คือ วิ่งเหยาะมากที่สุด เป็นการเข้าร่วมที่นิยมกันมากในปัจจุบัน เนื่องจากทราบถึงข้อดีของการออกกำลังกาย และถึงเห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกายว่าส่งผลต่อร่างกายคน强ในทางที่ดี

รูปแบบประเภทการใช้เวลาว่างทางสังคม (Leisure & Socializing) ที่พนักงานเข้าร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คือการสังสรรค์กับเพื่อน รองลงมา คืองานปาร์ตี้และเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาล ทั้งนี้เนื่องจาก การทำงานในทุกวันนี้ ต้องเผชิญกับงานหนัก งานสะสม ก่อเกิดความเครียด กลุ่มตัวอย่างเป็นคนทำงานส่วนใหญ่ ทำให้กลุ่มตัวอย่าง จึงมีความต้องการสิ่งที่ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย รู้สึกเพลิดเพลิน มีความสุขหลังจากการทำงานในแต่ละวัน ซึ่งเข้าร่วมการสังสรรค์กับเพื่อน รองลงมา คืองานปาร์ตี้

และเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญตามเทศกาล เพื่อพักผ่อน และคลายความตึงเครียดจากการทำงาน และยังเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน ผลการวิจัย ดังกล่าวสดุดล้องกับแนวคิดของ Kraus R. [5] ซึ่งได้กล่าวถึง การใช้เวลาว่างไว้ว่า การใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของเวลาที่บุคคลพึงมีที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานหรือมีการบังคับจากสภาพการยังชีพ หรือ การอุดตัวของเวลาว่างเป็นความอิสระและเป็นทางเลือกที่หลากหลาย แต่ผลสะท้อนกลับที่บุคคล การปูรุ่งแต่งในตัวบุคคล ทำให้รู้สึกผ่อนคลายและรู้สึกเพลิดเพลิน กลุ่มคน ทำงานจะสนใจประกอบกิจกรรมที่มีการพักผ่อน สังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ผลการวิจัย สดุดล้อง กับงานวิจัยของ สรารุช ชัยวิช [6] ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การพบปะสังสรรค์ คือรูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นจำนวนมากที่สุด โดยถือเป็นการเสริมสร้างสัมพันธ์ กันระหว่างบุคคลในที่ทำงาน สร้างสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร ส่งผลต่อการทำงานที่มีความสุขมากขึ้น

จากคำจำกัดความการวิจัยข้อที่ 2 กล่าวว่า เพศ ประเภท พนักงาน อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชาราชศาสตร์ ได้แก่ เพศ ประเภทพนักงาน อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมฟิตเนส ฟิตวิบูรณ์ ไปปูนย์การค้า หรือ กิจกรรมกีฬานิดต่าง ๆ เป็นต้น ผลการวิจัยดังกล่าว สดุดล้องกับแนวคิดของ [7] กล่าวว่า การใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการคือ 1) ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ได้แก่ ความพึงพอใจการพิจารณาตัดสินใจบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลอ่อนไหวนิยมคิดต่าง ๆ และรสนิยมของแต่ละบุคคล 2) ปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่สามารถวัดและมองเห็นได้อย่างชัดเจนคืออายุเพศรายได้ที่อยู่

อาศัยการทำงานการศึกษาระยะเวลาโดยมีอิทธิพลต่อการเลือกและการใช้เวลาว่างของบุคคลโดย อายุเป็นตัวแปรพื้นฐานที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องของการใช้เวลาว่างทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการยอมรับบทบาทตามที่สังคมกำหนดให้ทักษะและประสบการณ์ตามอายุการยังถือและภูมิปัญญาเป็นประจำ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Bammel G [8] ได้กล่าวถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างว่ามีลักษณะด้านสังคม-ประชากร ซึ่งได้แก่ อารชีฟ การศึกษา รายได้ ระดับทางสังคม การแข่งขัน ศาสนา อายุ เพศ สถานภาพทางครอบครัว จริยธรรม ที่อยู่อาศัยและวัฒนธรรมจากผลวิจัยที่พบว่าอายุไม่ส่งผลต่อรูปแบบการใช้เวลาว่างประเภทต่าง ๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chubbs, Mand Chub [9] ได้ประมวลปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมในกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน ในปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย 1.) ฐานะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ อารชีฟ 2.) ลักษณะของประชากร ได้แก่ การกระจาย การเจริญเติบโต และการยายถิ่นฐาน 3.) ภาวะทางสังคม ประกอบด้วย สภาพทางสังคม ได้แก่ โครงสร้างลักษณะทางสังคมประเพณี วัฒนธรรม เทคโนโลยีทางสังคม ปัญหาอาชญากรรม และความไม่สงบของสังคม 4.) แหล่งทรัพยากร และสิ่งเอื้ออำนวยต่อการใช้เวลาว่างปัจจัยภายใน ที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง เป็นความเชี่ยวชาญของบุคคลที่จะให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างของบุคคล ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ คือ บุคลิกภาพ การรับรู้ เทคโนโลยี ความรู้และทักษะ เพศ อายุ วัฒนธรรม ประเพณี ความชอบไม่ชอบวิธีการดำเนินชีวิต รวมถึงความใส่ใจต่อการใช้เวลาว่าง นอกจากนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Russell. 1996 : 74) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลกระเทือนต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างปัจจัยที่มีผลกระเทือนต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของจากเวลาและอายุ เพศ ชนชาติ ระดับความสามารถเลี้ยวซ้าย มีปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย รายได้ อารชีฟ และระดับการศึกษา ครอบครัวเพื่อนฝูง สภาพภูมิศาสตร์ ที่อยู่อาศัย ความเชื่อ

ทางศาสนา ระบบราชการ การคุณนาคม และการอยู่ในสภาวะสังคม ปัจจัยด้านรายได้และการศึกษา

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า เพศ ประเภทพนักงาน อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ไม่ส่งผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมรื่องเพลง คาดภพ ดุลยศ โทรทัศน์ เกม คอมพิวเตอร์ อ่านหนังสือ เป็นต้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมพนักงานทุกกลุ่มที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างเหล่านี้ร่วมกัน ทำให้ไม่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างประเภทเหล่านี้ จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสมิธิชาติ จัตุมาศ ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคคลการอบรมสวัสดิการทางราก ผลวิจัยพบว่า บุคลากรอบรมสวัสดิการทางราก มีตำแหน่งงานต่างกันมีการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อดิศัย มัตเศช 2.3 พนักงานบริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นประเภทกิจกรรมคนตีและเพลง แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อดิศัย มัตเศช ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเบริรยนพิธีบัณฑุติกรรมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ รายได้ ตำแหน่งงาน และทักษะ ผลวิจัยพบว่าพนักงานบริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นประเภทกิจกรรมคนตีและเพลง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และนักจากนิ่นบริษัท トイโอด้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่วย
トイโอด้า จำกัด มีวันหยุดค่อนข้างน้อยมาก ทำงาน 6 วัน
ต่อสัปดาห์ บางครั้งวันหยุดยาว ๆ บริษัทก็นักมีน โยบาย
พนักงานทุกกลุ่มรายได้ไปพักผ่อน และท่องเที่ยวตาม
สถานที่สำคัญต่าง ๆ ทำให้พนักงานทุกกลุ่มนี้โอกาสทำ
กิจกรรมในรูปแบบการใช้เวลาว่างที่เหมือนกัน ได้เรียนรู้
และพัฒนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับกิจกรรมร่วมกัน ทำให้ใน
คนแต่ละระดับเกิดความสนใจ และมีความรู้ความเข้าใจ
ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมือนกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ
บริษัท ศรีเมือง [10] กล่าวว่า กิจกรรมพนักงาน หมายถึง
กิจกรรมที่องค์การจัดขึ้นเพื่อประโยชน์ขององค์การและ
พนักงาน โดยเน้นให้พนักงานได้มีโอกาสสนับสนุนร่วม
ในกิจกรรมเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย
อย่าง เพื่อการพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ดี สร้างเสริม
ความสุขความเข้าใจ ความรักความสามัคคี เกิดการเรียนรู้
การพัฒนาตนเองและทีมงาน ฯลฯ เพื่อประโยชน์ใน
การทำงานร่วมกัน ทั้งนี้กิจกรรมพนักงานอาจจะไม่ใช่
งานในหน้าที่ของพนักงานโดยตรง แต่มีส่วนส่งเสริม
กระตุ้นให้ผลการทำงานดีขึ้นทำให้เกิดการแสดงออกซึ่ง
ความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ซึ่งทางบริษัทก็ได้
เล็งเห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมพนักงาน เพื่อเสริม
สร้างความสัมพันธ์กับภายในองค์กร อีกทั้งยังต่อยอดไป
ถึงเป้าหมายการทำงานที่ดีขึ้นอีกด้วย และสอดคล้อง
กับแนวคิดของ Oscbourne D. & Gaebler T. [11] ซึ่งได้
กล่าวว่า พฤติกรรมการใช้เวลาว่างนั้นมีอิทธิพลมาจากการ
กลุ่มคน หรือชุมชนที่มีอาชญากรรมเดียวกัน ห้องเดียวกัน
ทำงานในสภาพแวดล้อมเดียวกัน การใช้เวลาว่างส่วน
ใหญ่นั้นเป็นกิจกรรมที่คุณได้รับคำแนะนำให้เข้าร่วม
หรือเล่นเพื่อความสนุกช่วน เช่นการเล่นสกี ฯลฯ อีกรูป^{แบบหนึ่งที่ได้รับความนิยมคือ ครอบครัวอยู่ด้วยกัน}
เห็นได้ชัดว่ามีความสัมพันธ์ และสามารถแลกเปลี่ยน
การใช้เวลาว่างได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่องรูปแบบการเข้าร่วมการ
ใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโอด้า เค.มอเตอร์ส

ผู้จ้างหน่วยトイโอด้า จำกัด

ผลวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง
ของพนักงานบริษัท トイโอด้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่วย
トイโอด้า จำกัด สามารถนำข้อมูลและผลงานวิจัยที่ได้ไป
เป็นแนวทางในการจัดและส่งเสริมรูปแบบการเข้าร่วม
การใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโอด้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่วยトイโอด้า จำกัด เพื่อให้สอดคล้องกับความ
ต้องการของพนักงานที่มีรูปแบบการใช้เวลาว่างแตกต่าง
กัน อีกทั้งยังทราบถึงแนวโน้มและปัจจัยในการเข้าร่วม
แต่ละรูปแบบประเภท ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมาก
กับองค์กรที่จะสามารถจัดรูปแบบการใช้เวลาว่างของ
พนักงานให้เหมาะสมและเพียงพอครบถ้วน และชั้นรวม
ถึงหน่วยงานที่มีลักษณะงานใกล้เคียงกัน เช่น บริษัท
トイโอด้า ผู้จ้างหน่วยรายอื่น ๆ ก็สามารถนำข้อมูลและ
ผลงานวิจัยที่ได้นำไปพัฒนารูปแบบการใช้เวลาว่างที่
เหมาะสมให้แก่พนักงานเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้
แก่พนักงานขององค์กร เพื่อสร้างความแตกต่างที่ดีขึ้น
และเพื่อผลกำไรที่มีต่อองค์กรหรือหน่วยงานของตนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา_rูปแบบการใช้เวลาว่างให้ครบ
กับความต้องการของพนักงานบริษัท トイโอด้า ที่เป็น^{ผู้จ้างหน่วยトイโอด้ารายอื่น}
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ_rูปแบบการใช้
เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโอด้า แต่ละสาขา หรือ^{แต่ละผู้จัดหน่วยトイโอด้า}
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อ
การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของพนักงานบริษัท トイโอด้า
เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่วยトイโอด้า จำกัด
4. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม เช่น ทัศนคติที่มี
ต่อการใช้เวลาว่างการมีส่วนร่วมในการใช้เวลาว่างของ
พนักงานบริษัท トイโอด้า เค.มอเตอร์ส ผู้จ้างหน่วยトイโอด้า จำกัด
5. แบบสอบถามควรมีการตรวจสอบโดย
ละเอียดและรักษาความมั่นคงยั่งยืนเพื่อในการพัฒนาเครื่องมือ^{ครั้งต่อไปจะเข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น}

เอกสารอ้างอิง

- [1] วิพงษ์ชัย ร่องขันแก้ว. (2557). **นักทนาการและการบริการบุญชน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มีสเคอร์กิ๊บปี.
- [2] Godbey, G. (2008). **Leisure in Your Life : New Perspective.** PA : Venture Publishing, Inc.
- [3] Parker, S. (1981). Choice, Flexibility, Spontanaity and Self-Determinintion in Leisure. *Social Force.* 60: 223-231.
- [4] ปัทมา รอดทั้ง. (2540). การใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง. *ปริญญาบัณฑิตศึกษา* บัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยคริสเตียนกรีกโรมัน. ถ่ายเอกสาร.
- [5] Kraus R. (2001). **Recreation and Leisure Modern Society.** Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, Inc. 32-37.
- [6] สราฐ ชัยวิชิต. (2555). รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเยาวชนต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารคณะพลศึกษา* ปีที่ 15 (ฉบับพิเศษ) ธันวาคม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. :527-528.
- [7] Kaplan, max. (1975). **Leisure : Theory and Policy.** New York : Jonh Wile&Son.
- [8] Bammel, G. & Burrus – Bammel.L.L. (1996). **Other Factors That Affect Leisure Behavior. Leisure and Human Behavior.** Brown & Benchmark Publishers, Iowa. Cited Kaplan, Max. 1975. *Leisure : Theory and Policy.* John Wiley Inc, London.
- [9] Chubb, M and Chub, H. R. (1981). **One-third of Our Time.** New York. John Wiley and Son, Inc.
- [10] อภิชัย ศรีเมือง. (2550). **เทคนิคการจัดกิจกรรมพนักงาน.** กรุงเทพมหานคร: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- [11] Osborne D. & Gaebler T. (1992). **Reinventing Government.** Addison-Westley. Massachusset